

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

16. Romanum decet &c. alia Declaratio Constitutionis sa. me. Innocentii
Papæ XII. super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque
inferiorum Prælatorum Regni Napolis à Spoliis, Cameræ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

XVI.

Alia Declaratio Constitutionis sã, me. Innocentii Papæ XII. super exemptione Archiepiscoporum, Episcoporum, aliorumque inferiorum Prælatorum Regni Neapolis à Spoliis, Camera Apostolicæ debitæ, ac bonorum, per eos ex redditibus Ecclesiasticis acquiritorum, applicatione in commodum Ecclesiarum, illis commissarum, editæ, & à Sanctissimo D. N. ad casus, in quibus dicti Præsules extra residentiam decesserint, ampliata; quod scilicet illa comprehendat etiam bona huiusmodi, de quibus iidem Præsules per Donationem, aliamve contractum inter vivos, cum reservatione eorum fructuum, usus, vel alterius commoditatis ad sui vitam aliter, quam favore Ecclesiarum prædictarum dispo- fuerint.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanum decet Pontificem æqui, bonique Supremum assertorem in terris à Domino constitutum, illa, quæ ex circumpecta sua, ac Prædecessorum suorum providentia piè, sapienterque processerunt, cum aliorum, quam iustitiæ ratio postulet, detorqueri intelligit, ita declarare, ac extendere, ut sequioris, & ab eorum intentione deflecentis interpretationis occasio cuilibet præcidatur.

Causæ & tenor Constitutionis Innocentii XII.

§. 1. Alias siquidem felicitis recordationis Innocentius PP. XII. Prædecessor Noster animo recolens, ingentem extare in Regno Neapolis numerum Metropolitanarum, Cathedralium, & aliarum Ecclesiarum, quibus Prælati inferiores, vel Dignitates, quasi Episcopalem iurisdictionem, seu Ordinariorum jura habentes, prærant, congruis pro majori parte carentium redditibus, adeoque illa, quam Dei domus exposceret, majestate, & eleganti structura, nec non decenti suppellectili Sacra, & Ministris Ecclesiasticis sufficientibus, ac idoneis, cæterisque divino cultui necessariis, ob earum inopiam, ut plurimum destitutam; Simulque considerans multiplices angustias, & graves molestias, quibus earumdem Ecclesiarum Archiepiscopi, & Episcopi, ac alii Prælati inferiores, dum ægritudine premebantur, & quandoque etiam in extremis laborant, à Subcollectoribus Spoliorum sub prætextu assecurandi Jura ad Cameram Nostram, tunc suam, Apostolicam pertinentia, identidem vexari, ac perturbati consueverant, per quamdam suam Constitutionem, cujus initium est: *Inscrutabili aeterna Sapientia*: Anno Incarnationis Dominicæ 1693. tertio Kalendas Februarii, Pontificatus sui anno tertio editam, ab omni, & quocumque Jure, quod ad Cameram Apostolicam prædictam, ex antiquissima consuetudine, & Constitutionibus Apostolicis eatenus spectasse dignoscatur, percipiendi, exigendi, habendi, assequendi omnes, singulas, & quascumque pecunias, res, effectus, jura, semoventia, & bona etiam stabilia cujuscumque pretii, valoris, speciei, qualitatis, & quantitatis existlerent, per memoratos Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores dicti Regni, etiam ex Ordinibus Regularibus assumptos, ex redditibus, fructibus, & proventibus præfatarum Ecclesiarum quomodocumque verè, & propriè acquisita,

Spolia nuncupata, nec non fructus naturales à solo separatos, civiles, tempore mortis perceptos, seu exactos ex redditibus earumdem Ecclesiarum, etiam inconsumptos, & incommixtos, non tamen pendentes, seu inexactos, ex specialis dono gratiæ perpetuis futuris temporibus Archiepiscopos, Episcopos, & Prælatos inferiores Regni prædicti omnino exemit, & liberavit, ac exemptos, & liberatos esse, & fore censi voluit, & mandavit, ad effectum tamen, & non alias, aliter, nec alio modo, ut præmissa omnia, & singula ad supradictas Metropolitanas, aliasque Cathedralis, & reliquas, quibus ipsimet Archiepiscopi, & Episcopi, seu Prælati inferiores prædesissent, illisque non indigentibus, ad Parochiales Ecclesias, eorum regimini commissas, spectare, & ad earumdem favorem, beneficium, seu utilitatem cedere, applicari, converti, & erogari deberent.

§. 2. Ac subindè per Nos accepto, quod postquam ejusmodi Constitutio promulgata fuerat, debitæque executioni demandari cœperat, Camera præfata Thesaurarius, ac Commissarius generales, nec non spoliorum in memorato Regno Neapolis Collectores, & Subcollectores pro tempore existentes, prætenderent sub eadem Constitutione minimè comprehendi, nec comprehensa censi debere spolia bonorum, & fructuum quorumcumque spectantium ad Archiepiscopos, & Episcopos, & Prælatos inferiores ejusmodi, decedentes extra fines Ecclesiarum, & Diocesum, apud quas personalem residentiam facere tenebantur; Nos æquum fore censentes, ut nullum hac in re constigaretur discrimen inter Præsules extra residentiam, vel in residentia decedentes, cum eorum factum obesse minimè deberet Ecclesiis, quarum favor, utilitas, & beneficium in ejusdem Innocentii Prædecessoris Constitutione principaliter consideratum, ipsique Pontifici, quemadmodum ex toto illius tenore manifestè colligebatur, propositum in primis fuerat, statuimus, ac declaravimus, memoratam Innocentii Prædecessoris Constitutionem, expeditasque super præmissis ejus Litteras suum integrum, plenarium, ac omnimodum effectum, atque executionem in posterum sortiri, ac obtinere debere in prædicto Regno Neapolis, etiam in casibus, in quibus Archiepiscopos, Episcopos, & inferiores Prælatos prædictos extra residentiam obire contingeret, & quatenus opus esset, eisdem Innocentii Prædecessoris Litteras ad omnes, & singulos ejusmodi casus extendimus, & ampliavimus, & alias, prout tam in præfati Innocentii Prædecessoris, quam in Nostris anno itidem Incarnationis Dominicæ 1724. quarto Idus Julii Pontificatus Nostri anno primo confectis desuper Litteris, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut ad Apostolatus Nostri notitiam pervenit, nonnulli enarratas Litteras Apostolicas minimè obsistere, aut impedire prætendant, quominus Archiepiscopi, Episcopi, & Prælati inferiores dicti Regni bona ex redditibus suarum Ecclesiarum acquisita, seu provenientia, ad aliorum, quam ipsarum Ecclesiarum favorem, reservatis sibi, quamdiu in humanis egerint, eorumdem bonorum fructibus, seu usu, aut commoditate, inter vivos donare, sive alias de eis disponere valeant.

Nos

Ampliatio ad casus quibus Episcopos & Prælatos extra residentiam decedere contingerit.

Nova Declaratio de qua in rubr.

Nos animadvertentes, non aliam præfati Innocentii prædecessoris, ac Nostram in præmissis mentem, atque consilium fuisse, quam ut gravibus Metropolitanarum, Cathedralium, aliarumque Ecclesiarum prædictarum necessitatibus subveniretur, ipsæque Ecclesiæ, post Præsulum suorum obitum, ex bonis eis è rebus earumdem Ecclesiarum quæsitis, aliquod levamen recipere, illisque jvari, instaurari, ornari, rebusque ad divinum præsertim cultum necessariis instrui possent; facili verò præberetur aditus, saluberrimas ejusmodi Sanctiones evertendi, ac eludendi, dictasque Ecclesias earum effectu, destitutumque sibi inde subsidio frustrandi, & defraudandi, si per donationem, seu alios contractus, qui fieri dicuntur inter vivos, eisdem Præsulibus de dictis bonis, cum reservatione eorum fructuum, usus, vel commoditatis, donec viverent, disponere liberum esset; quandoquidem ex ejusmodi dispositione ipsi nullum pene incommodum sentirent; Ecclesiæ autem præfata ingens acciperent detrimentum, ac propterea omnem, quæ hac in re nasci posset, controversiam, & ambiguitatem tollere, ipsarumque Ecclesiarum quieti, tranquillitati, ac indemnitati, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, supradictas Innocentii Prædecessoris Literas per Nos ampliatas, & extensas, ut præfertur, illa etiam pecunias, res, Jura, cæteraque bona præfata tam mobilia, quam stabilia per Archiepiscopos, Episcopos, ac Prælatos inferiores dicti Regni, ex rebus, & proventibus suarum Ecclesiarum acquisita, de quibus ab eisdem Archiepiscopis, Episcopis, & Prælatis per donationem, seu alios contractus inter vivos, cum reservatione illorum fructuum, usus, vel cujusvis alterius commoditatis ad sui vitam, aliter, quam in prædictarum Ecclesiarum beneficium, & utilitatem quomodolibet dispositum fuerit, seu disponi quodcumque contigerit, comprehendere, ac in illis locum obtinere, & ad illa extendi, tenore præsentium declaramus, nec per ejusmodi donationes, contractus, & dispositiones ullum Metropolitanis, Cathedralibus, & aliis Ecclesiis prædictis, earumque Juribus præjudicium inferri, ac generari debere, aut posse perpetuo statuimus.

§. 4. Decernentes easdem præsentis Literas, & in eis contenta etiam ex eo, quod quilibet, etiam speciali, & individua mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ, propter

quas ipsæ præsentis emanarunt, sufficienter, aut ullatenus adductæ, verificatæ, & justificatæ fuerint, seu ex alia quacunque, quantumvis pia, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, vel capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque juris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in Judicio, vel extra illud uti posse; Sed ipsas præsentis Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

§. 5. Sicque in præmissis, ceteri, atque ita, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet, quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functionarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæsito non tollendo, necnon omnibus, & singulis, quæ tam Innocentius Prædecessor, quam Nos in Literis præfatis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii subscriptis, & Sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in Judicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhibetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Anno Piscatoris die XII. Octobris millesimo septingentesimo vigesimo sexto, Pontificatus Nostræ Anno tertio.

Pro D. Card. F. Oliverio.

Carolus Archiepiscopus Emisenus.

Clausula subdacta & Decretum irritans.

Derogatio contrariis.

Transumptorum fides.

D. 12. Octobris 1726. P. A. tertio.

Decreta pro firmitate.

FINIS

Faint, illegible text in the upper section of the page, likely bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the middle section of the page, likely bleed-through from the reverse side.

Ed. D. Carl. A. Olshausen
CASA ANTIQVA PADERBORN

FINIS